

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců Mgr. Evy Šonkové a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobkyně: **M. K.**, zastoupené Mgr. Petrem Miketou, advokátem, se sídlem Jaklovecká 1249/18, Ostrava, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 376/1, Praha 2, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 6. 2012, č. j. MPSV-UM/5015/12/9S-MSK, o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 8. 3. 2016, č. j. 38 Ad 15/2012 – 107,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II.** Žalobkyně **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Žalovanému **s e** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti **n e p ř i z n á v á .**

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Ostravě (dále jen „krajský soud“) v záhlaví označeným usnesením odmítl návrh žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) na obnovu řízení vedeného u krajského soudu pod sp. zn. 38 Ad 15/2012, které bylo skončeno rozsudkem ze dne 27. 3. 2014, č. j. 38 Ad 15/2012 – 79. Tímto rozsudkem byla zamítnuta žaloba stěžovatelky proti v záhlaví uvedenému rozhodnutí žalovaného, kterým žalovaný změnil rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky v Ostravě ze dne 15. 3. 2012, č. j. MPSV – UP/1292647/12/HMN, jímž nebyla žalobkyni přiznána dávka - doplatek na bydlení, a to tak, že do výroku doplnil zákonná ustanovení, o něž se rozhodnutí opírá. Krajský soud dovodil, že v dané věci není obnova řízení podle § 114 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř.“) přípustná, proto návrh odmítl.

Proti tomuto usnesení podala stěžovatelka kasační stížnost a navrhla, aby jí byl pro řízení o kasační stížnosti ustanoven zástupce. Usnesením ze dne 21. 4. 2016, č. j. 2 Ads 91/2016 - 15,

Nejvyšší správní soud návrh stěžovatelky na ustanovení zástupce zamítl, dne 17. 5. 2016 předložila stěžovatelka plnou moc k zastupování advokátem.

Důvody uvedené v kasační stížnosti stěžovatelka podřadila pod § 103 odst. 1 písm. a) a d) s. ř. s. Tvrdí, že krajský soud nesprávně posoudil právní otázku; v této souvislosti poukazuje na skutkové okolnosti věci a průběh správního řízení; dále namítá nepřezkoumatelnost napadeného usnesení.

Žalovaný navrhl zamítnutí kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud se kasační stížností zabýval nejprve z hlediska splnění formálních náležitostí. Konstatoval, že stěžovatelka je osobou oprávněnou k jejímu podání, neboť byla účastníkem řízení, z něhož napadený rozsudek vzešel (§ 102 s. ř. s.). Kasační stížnost byla podána včas (§ 106 odst. 2 s. ř. s.) a stěžovatelka je v souladu s § 105 odst. 2 s. ř. s. zastoupena advokátem. Kasační stížnost je tedy přípustná.

Nejvyšší správní soud poté posoudil důvodnost kasační stížnosti a zkoumal přitom, zda napadené usnesení netrpí vadami, k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

Kasační stížnost není důvodná.

Přestože stěžovatelka výslovně důvody kasační stížnosti podřadila pod důvody uvedené v § 103 odst. 1 písm. a) a d) s. ř. s., je třeba uvést, že podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu je-li kasační stížností napadeno usnesení o odmítnutí žaloby, přicházejí pro stěžovatele v úvahu z povahy věci pouze kasační důvody dle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., spočívající v tvrzené nezákonnosti rozhodnutí o odmítnutí návrhu. Pod tento důvod spadá také případ, kdy vada řízení před soudem měla nebo mohla mít za následek vydání nezákonného rozhodnutí o odmítnutí návrhu, a dále vada řízení spočívající v tvrzené zmatečnosti řízení před soudem (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 4. 2005, č. j. 3 Azs 33/2004 - 98, publ. pod č. 625/2005 Sb. NSS, všechna zde uvedená rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz). Nejvyšší správní soud proto považoval za důvod podání kasační stížnosti důvod uvedený v § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s.

Směřuje-li kasační stížnost proti usnesení krajského soudu, kterým byl návrh odmítnut, nepřísluší Nejvyššímu správnímu soudu přezkoumávat správnost či zákonnost správního rozhodnutí, proti němuž stěžovatelka v kasační stížnosti uplatňuje své výhrady, tedy věc samu, ale zkoumá pouze to, zda krajský soud postupoval v souladu se zákonem, když návrh odmítl, aniž by se jím *in meritum* zabýval.

Podle § 114 odst. 1 s. ř. s. obnova řízení je přípustná jen proti rozsudku vydanému v řízení a) o ochraně před zásahem správního orgánu, b) ve věcech politických stran a politických hnutí.

Z citovaného ustanovení *a contrario* vyplývá, že návrh na obnovu řízení v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu ve smyslu § 65 a násl. s. ř. s. není přípustný; takový návrh soud odmítne podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. Nejvyšší správní soud konstatuje, že stěžovatelkou tvrzené důvody stran skutkového stavu i právního posouzení věci, které uplatnila v žalobě (a opětovně je zmiňuje v kasační stížnosti), jsou proto z hlediska posouzení přípustnosti jejího návrhu na obnovu řízení zcela irelevantní.

pokračování

Krajský soud postupoval zcela v souladu s dikcí zákona, pokud návrh na obnovu řízení odmítl, jeho rozhodnutí je přitom přezkoumatelné, neboť v něm srozumitelně uvedl důvody, které jej k tomuto rozhodnutí vedly. Krajský soud rovněž nepochybil, když stěžovatelce, s přihlédnutím k výše uvedenému, neustanovil pro řízení o zjevně neúspěšném návrhu zástupce z řad advokátů.

Z výše uvedených důvodů dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnost je nedůvodná, a proto ji podle § 110 odst. 1 *in fine* s. ř. s. zamítl.

Stěžovatelka, která neměla v tomto soudním řízení úspěch, nemá právo na náhradu nákladů řízení a žalovaný netvrdil, že by mu nad rámec jeho běžné činnosti jakékoli náklady vznikly. Proto Nejvyšší správní soud rozhodl, že se žalovanému náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti nepřiznává (§ 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 8. června 2016

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu